

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010432
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010432.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci proti odsúdenému Q. Q., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1PP/28/2017 zo dňa 10.5.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Q. Q., nar. X.X.XXXX, sa zamieťa

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1PP/28/2017 zo dňa 10.5.2017 tento /okresný súd/ rozhodol výrokom

Podľa § 66 ods. 1 písmeno a/, ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamieťa.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že tento /prvostupňový súd/ vo veci žiadosti odsúdeného Q. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevyhovel. V konkrétnosti poukázal na to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť pre nesplnenie všetkých (zákonných podmienok) uvedených v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona.

Z príslušných (zákonných podmienok) mal okresný súd za splnené len podmienku formálnu v podobe vykonania nevyhnutnej dĺžky trestu vzhľadom na trestný čin, za ktorý bol naposledy odsúdený. Súčasne okresný súd v napadnutom uznesení konštatuje, že bola splnená aj jedna z materiálnych podmienok, a to v podobe toho, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život, t. j. že preukázal polepšenie prejavujúce sa v plnení svojich pracovných, ako i mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Napokon za nesplnenú (materiálnu podmienku) považuje okresný súd tú, ktorá sa vzťahuje na dôvodné očakávanie, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť na slobode riadny život. V prípade tejto (materiálnej podmienky) poukázal okresný súd na osobnosť odsúdeného v minulosti 7-krát súdne trestaného, na podmiennečné a nepodmiennečné tresty odňatia slobody. V jednom prípade tiež v osobe odsúdeného Q. Q. došlo k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu sa dopustil aj ďalšej trestnej činnosti. Došlo aj k situácii, že sa dopustil trestnej činnosti čiastočne v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. V súhrne tieto okolnosti vyhodnotil konajúci (prvostupňový súd) tak, že tieto (oboznámené skutočnosti) nevytvárajú reálny základ na prognózu v podobe riadneho spôsobu života na slobode v prípade podmiennečného prepustenia osoby odsúdeného Q. Q..

Na príslušnom (súdom prvého stupňa) ustálenom závere nemení nič ani skutočnosť, že hodnotiaca správa riaditeľa ústavu, kde odsúdený trest vykonáva, doporučil aj jeho podmiennečné prepustenie z

výkonu trestu. Takého (doporučenie) má podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom uznesení len odporúčací a nie záväzný charakter pre konajúci súd.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený Q. Q. bezprostredne po vyhlásení uznesenia súdu prvého stupňa, pričom podanú sťažnosť do konania odvolacieho súdu o nej bližšie neodôvodnil.

Na podklade podanej a súčasne bližšie nezdôvodnenej sťažnosti, odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Tr. por. tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Q. Q. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie, príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, ako i sťažnosť bližšie neodôvodnenú, dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci vykonal vyčerpávajúce dokazovanie, pričom výsledky (tohto dokazovania) vyhodnotil zákonne súladným spôsobom, keď ustálil, že žiadosti odsúdeného Q. Q. o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa nevyhovuje. Len pre úplnosť považuje krajský súd za potrebné uviesť, že vo vlastnom (výroku uznesenia okresného súdu) sa javilo byť potrebným aj citácia konkrétneho rozhodnutia, o ktorom v rámci podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody okresný súd rozhodoval. Táto (skutočnosť) sa nachádza v jeho odôvodnení, a preto samotné (napadnuté uznesenie) nevykazuje v tomto smere znaky nezákonnosti. Ako správne konštatuje v napadnutom uznesení okresný súd pre rozhodnutie pozitívnym výrokom (o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody) sa vyžaduje splnenie všetkých (zákonnych podmienok). Týmito (zákonnými podmienkami) sú tie, na ktoré poukazuje okresný súd v napadnutom uznesení a je to podmienka formálna v podobe nevyhnutnej dĺžky trestu viažucej sa k charakteru trestnej činnosti, ktorú osoba odsúdená spáchala, a ktorú sankciu aktuálne vykonávala. Podmienkami materiálными v zmysle príslušných (zákonnych ustanovení § 66 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona) sú tie, ktoré sa viažu na vlastný výkon trestu v podobe splnenia si povinností a kvalitatívnej nápravy v správaní v reálnom očakávaní, že v budúcnosti osoba v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu povedie riadny život.

V tomto kontexte správne poukázal prvostupňový súd, že materiálne podmienky v konkrétnom prípade je potrebné skúmať jednak vo vzťahu k vykonávanému trestu odňatia slobody, teda, či počas výkonu tohto (trestu) odsúdený, plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal kvalitatívne polepšenie. Druhou (materiálnou podmienkou) je zistenie, či v prípade podmiennečného prepustenia osoby odsúdenej na slobodu, nie je reálne riziko, že by osoba sa v budúcnosti dopúšťala ďalšej trestnej činnosti. V kontexte tejto (druhej materiálnej podmienky), odvolací súd si osvojil názor vyslovený prvostupňovým súdom, že takéto (reálne očakávanie riadneho vedenia spôsobu života) nie je zaručené. V tomto smere je potrebné poukázať na samotnú osobnosť odsúdeného v minulosti opakovane súdne trestaného. Tiež na skutočnosť v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu v predchádzajúcom prípade a súčasne to, že sa dopúšťal aj v nasledujúcom období trestnej činnosti. V neposlednom rade sklon k páchaniu trestnej činnosti zo strany odsúdeného dokumentuje aj tá skutočnosť, že sa mal v predchádzajúcom prípade dopustiť trestnej činnosti čiastočne aj v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Tieto (súdom prvého stupňa zistené skutočnosti), ani podľa názoru súdu odvolacieho nevytvárajú reálny základ na konštatovanie, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je možné očakávať vedenie riadneho spôsobu života zo strany tohto (odsúdeného). Na tomto (závere) súdu prvého stupňa, ktorý si osvojuje aj súd odvolací, nemení skutočnosť ani samotné odporúčenie riaditeľa ústavu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia, keďže toto (odporúčanie) ako správne verifikuje okresný súd, má len odporúčací charakter. Pre konajúci (prvostupňový súd) je povinnosťou zisťovať v rámci splnenia zákonnych podmienok o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody aj okolnosti v širšom rozsahu ako sú samotné (poznatky vyplývajúce z hodnotiacej správy riaditeľa ústavu). Príslušné (okolnosti oboznámené) v súvislosti so samotnou osobnosťou odsúdeného Q. Q. v konečnom dôsledku neumožňovali jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie vyhovieť, a preto odvolací súd sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu okresného súdu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.